

Siga com siga, Lerma torna al comandament de la nau socialista en una situació, si més no, tan complicada com la que va deixar el 1997. Però ara els socialistes porten el llast d'haver perdut deu anys, tant des del punt de vista electoral com també orgànic. Electoralment, a les eleccions passades, el PSPV retrocedí als nivells de suport electoral que Lerma, en plena crisi socialista i amb el PP més fort de la història, va assolir el 1995, quan els càrrecs del PSPV deixaren la Generalitat. Però, a més a més, des del punt de vista orgànic, tot i la innegable pacificació interna que llega l'executiva comandada per Joan Ignasi Pla, la formació es troba en situació de fallida, amb els militants desnonats per les derrotes electorals i amb agrupacions de pes —Alacant, Benidorm, Oriola, València,...— sense resoldre les crisis d'identitat que arrosseguen des de fa anys.

Objectiu: les eleccions espanyoles. És evident que Lerma i la seua gestora, en la qual es destaca la presència de Leire Pajín com a vicepresidenta o del portaveu parlamentari Àngel Luna, tenen com a objectiu inicial les eleccions espanyoles. El vessant electoral és, a hores d'ara, el més important. José Luis Rodríguez Zapatero ha situat María Teresa Fernández de la Vega, la membre del seu govern que més valora l'electorat, com a cap de llista per València; i nomenarà Bernat Sòria, ministre de Sanitat, com a candidat per Alacant, a més de Jordi Sevilla, que repetirà per Castelló, amb un objectiu clar: mantenir un sostre electoral mínim al País Valencià per tal que el PP no agafe un avantatge que després siga insalvable en unes altres circumscipcions electorals.

Zapatero sap que ha de menester un bon resultat al País Valencià, principal feu del PP, juntament amb Madrid, i després passar davant de Rajoy a demarcacions que tradicionalment voten socialista a les eleccions estatals, com ara Catalunya, Andalusia, Extremadura o Aragó. És l'objectiu final. Els socialistes es juguen l'estabilitat interna als comicis del març: o guanyen o entraran en un procés de greu crisi interna. Però, més enllà d'això, és

Quan fa dotze anys que va perdre la Generalitat i deu que va deixar la secretaria general del PSPV —en crisi d'aleshores ençà—, Joan Lerma tornarà a ocupar el despatx més gran de la seu dels socialistes valencians. Encapçalarà una direcció provisional que conduirà el partit fins al congrés de l'estiu vinent, després de la marxa de Joan Ignasi Pla, envoltat de la sospita urbanística que recorre el país de cap a cap.

El PSPV torna una dècada enrere

evident que la composició de la gestora avança, de forma clara, aliances i posicions amb vista al congrés que els socialistes valencians han de celebrar entre el juliol i el setembre de l'any vinent.

Fins al congrés ordinari. En principi, les ordres de la gestora que comanda Joan Lerma són d'esgotar el període congressual ordinari i preparar, a més a més de les eleccions, el congrés que el PSPV ha de convocar a l'estiu, després del congrés federal del partit. Es tracta, per tant, de la direcció que marcarà les regles

de la convocatòria, les distribucions de delegats i que, fins i tot, haurà de confegir els documents que han de redefinir l'estratègia de l'organització. Això no s'ha de negligir. I, si més no sobre el paper, la composició de la gestora afavoreix, encara que ningú no ho vol reconèixer dins el PSPV, les opcions dels grups acomboiats al voltant de Joan Lerma o de la candidatura a la secretaria general de l'alcalde d'Alaquàs, Jorge Alarte.

Lerma comanda la nau i, a més a més, Alarte ha aconseguit de col·locar l'alcaldesa de Quart de Poblet, Carmen Martínez, dins la gestora. Comp-





La gestora del PSPV, presidida per Joan Llerena, ja ha començat a treballar.

tat i debatut, doncs, els moviments de les darreres setmanes apunten a un pacte que sume els lermistes –inclosa la candidatura a la secretaria general de l'alcalde de Morella, Ximo Puig– i Alarte. El primer edil d'Alaquàs, encara que poc conegut a Alacant o a Castelló, compta amb el fet d'ésser jove i de tenir un bon bagatge de victòries a les urnes, una qualitat que avui dia pocs dirigents del PSPV poden exhibir.

En principi, aquest pacte podria examplar les opcions d'Alarte d'aconseguir la secretaria general del PSPV al congrés de l'estiu que ve. En vista d'això, la posició de Sevilla, ara com ara, sembla debilitada després de l'operació que ha acabat amb l'eixida de Pla i el nomenament de la gestora. L'ex-ministre i diputat per Castelló –a l'entorn del qual s'atribueix un paper fonamental en la filtració que ha motivat la dimissió d'Ignasi Pla– no ha situat ningú de confiança dins la cú-

pula provisional que conduirà el partit fins al congrés, moment en què serà elegida l'executiva que prepararà les autonòmiques de 2011. A més a més, les relacions de Sevilla amb Zapatero no són pas, ni de bon tros, les millors. Ben al contrari.

En aquest escenari, tot fa pensar que Llerena serà en aquesta ocasió jutge i part. Però que ningú no es pensi que la batalla per la secretaria general del PSPV serà senzilla. A hores d'ara, Alarte, si finalment els lermistes li donen suport, sembla que surt amb avantatge en la cursa per la successió de Pla. Però hi ha més jugadors a la partida. A les travesses, des de fa setmanes, també hi apareix el nom d'Àngel Luna, el nou síndic del grup socialista a les Corts Valencianes. Tanmateix, Luna té un inconvenient. Ha estat nomenat per formar part de la gestora. I que un membre de la direcció provisional acabara ocupant el seient d'Ignasi Pla seria trencar

una regla no escrita que, fins ara, s'ha aplicat al PSPV i que estableix que aquells que formen part d'una gestora queden al marge de la batalla pel poder orgànic.

Amb tot, Luna, malgrat formar part de la gestora, té un punt a favor. Seria un secretari general sense aspiració de candidatura a la Generalitat i unificaria la veu del partit i de l'oposició parlamentària. Un gestor per a posar ordre al partit. És al lloc just i en el moment adequat. Tot i això, la seua trajectòria al PSPV no és pas un espill de valentia política. L'ex-alcalde d'Alacant, i aquells que el coneixen ho saben, només serà candidat a la secretaria general dels socialistes valencians si és un home de consens i no ha d'enfrontar-se a llistes alternatives. Altrament, amb tota seguretat, no entrarà en la lluita.

En aquesta mateixa situació es troba Leire Pajín. La secretària d'Estat de Cooperació Internacional té pràctica-

Qui és qui a la gestora socialista?

■ **Joan Lerma.** Ex-president de la Generalitat i portaveu del PSOE al Senat, Lerma torna a agafar el comandament de la nau del PSPV deu anys més tard. Manté, per tant, una influència que mai no ha deixat de tenir al llarg dels darrers anys.

■ **Leire Pajín.** Secretària d'Estat de Cooperació Internacional. Serà la vice-presidenta de la gestora. És una persona de confiança de Zapatero amb aspiracions, potser no orgàniques, però sí, sense cap mena de dubte, electorals.

■ **Alfred Boix.** Serà el responsable d'Organització i, per tant, de preparar el congrés del PSPV. Malgrat que entra a la gestora avalat per José Blanco, és ben cert que sempre ha estat un home molt vinculat a Joan Lerma.

■ **Inmaculada Rodríguez Pinero.** Pla la va situar a Madrid com a secretària d'Economia del PSOE i ara, òbviament, també figura a la gestora. No ha estat mai a la primera línia de la batalla política dels socialistes valencians.

■ **Carmen Alborch Bataller.** Ferraz continua pensant que Alborch és un actiu del PSPV, malgrat el seu fracàs electoral del 27 de maig. De tota manera, a la gestora hi té una presència simbòlica. Té un pes mínim a l'organització.

■ **Àngel Luna.** El nou síndic socialista a les Corts Valencianes continua col·locant-se en una situació immillorable amb vista al congrés del PSPV. Ara bé, Luna no jugarà la partida si no hi un consens clar, si no veu garantit un clima sense batalla i si no li ho demanen directament.

■ **Rafael Rubio.** El secretari general dels socialistes a la ciutat de València –l'agrupació comarcal més gran del PSPV– i portaveu a la Diputació provincial havia d'estar a la gestora no solament per representativitat sinó per poder orgànic.

■ **Amparo Marco.** Un dels valors a l'alça del PSPV a Castelló. La seua presència a la gestora és un gest que apunta a les seues possibilitats de futur, en detriment de



D'esquerra a dreta, A. Luna, J. Serna, J. M. Calles, C. Alborch, L. Pajín, A. Marco, A. Boix, A. Soler, J. Lerma, R. Rubio, C. Martínez; i ajupits, J. Blanco, I. Rodríguez Pinero i Víctor Jiménez.

les opcions de la qui fins ara era vice-secretària socialista, Isabel Escudero.

■ **Carmen Martínez Ramírez.** L'alcaldesa de Quart de Poblet és una militant situada clarament en el grup que dona suport a la candidatura de Jorge Alarte, batlle d'Alaquàs, per a obtenir la secretaria general del PSPV.

■ **Alejandro Soler.** Era un peatge gairebé obligat la presència en aquesta direcció provisional de l'alcalde de la ciutat més gran a les mans dels socialistes al País Valencià. Ara Soler té la possibilitat d'arraconar Diego Macià, amb el qual està enfrontat.

■ **Juana Serna.** Excel·lent parlamentària i molt ben relacionada a Madrid, la presència de Serna a la gestora té molt a veure amb l'experiència que va viure a la direcció provisional que va encapçalar després de la dimissió de Joan Romero.

■ **Juan Maria Calles.** Portaveu del PSPV a l'Ajuntament de Castelló, és l'únic membre de la gestora socialista que podria fer costat a Jordi Sevilla en la batalla per la secretaria general. Calles, en tot cas, ni ho ha confirmat ni ho ha desmentit.

■ **Carmen Ninet.** Sempre a la primera línia, Ninet és un altre valor del socialisme valencià. A més a més, en aquesta operació no tan sols s'ha situat a la direcció provisional, sinó que manté la posició com a portaveu adjunta del grup parlamentari.

ment decidit de no entrar en la lliça orgànica. Joga a esdevenir valor electoral. El problema és que la deixen caminar en aquesta direcció per a les eleccions de 2011.

Amb l'escenari actual és prou fàcil que Alarte –en pacte amb els lermistes i Ximo Puig– i l'ex-ministre Sevilla

tinguen rivals per a la secretaria general del PSPV. Fonts socialistes tornen a indicar que el congrés de l'estiu tindrà amb un ventall de quatre o cinc candidatures, com al congrés d'Alacant que va significar l'arribada de Pla a la secretaria general, l'any 2000. I la situació, ben segur, es complicarà en-

cara més si el resultat de les eleccions generals no és el previst. Siga com siga, de moment Joan Lerma continua tenint sota control una bona part del pastís del PSPV. Igual com ara fa deu anys.

Pere R. Fernández